

РЕШЕНИЕ

№ 7262

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7404** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от процесуален представител на ТД на НАП Централно управление на Националната агенция по приходите /ЦУ на НАП/ срещу Решение №2150 от 14.06.2022 г., постановено по НАХД №8365 / 2021 г. на СРС, 23-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 457432-F473219 от 14.08.2019г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП, с което на „Елементс 2016“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл.185, ал.2, вр. с ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция от 3000 лв., за нарушение на чл.7, ал.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.на МФ (Наредбата), вр. с чл.118, ал. 2 от ЗДДС.

Касаторът излага доводи за неправилно и постановено в нарушение на материалния и процесуален закон решение на СРС. Твърди, че от страна на дружеството е извършено нарушение, за което правилно е санкционирано от административнонаказващия орган. Конкретното деяние е формално, на просто извършване и не изисква настъпването на вредоносни последици. Също така наложената санкция е в минимален размер. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се потвърди наказателното постановление. В с.з. касаторът не се явява, не се представлява, постъпили са писмени

бележки вх.№38465/27.10.2022, в които процесуалният представител изразява становище по същество на спора. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и в условията на алтернативност възражение за прекомерност на адвокатски хонорар.

Ответникът по касационното оспорване „Елементс 2016“ ЕООД, в съдебно заседание, не се представлява. Изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба с подробни съображения в предоставения по делото отговор на касационна жалба. С Писмено становище от 03.11.2022г. от пълномощник, ответникът изразява становище по същество на спора с направено искане да се остави в сила Решение № 2150 от 14.06.2022г. на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава предложение за неоснователност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за правилно и законосъобразно.

Административен съд – София- град, XX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

В производството пред СРС е установено, че на 02.08.16г. бил сключен договор №16952 за техническо обслужване на фискално устройство ИН на ФУ/DY372238 и ФП №36500658 между СД „РЕИТА“ и „ЕЛЕМЕНТС 2016“ ООД със срок на договора до 02.08.2017г. с посочени в същия номер на S., IMSI и телефонен абонат. На 12.02.2019 година в 17:30 ч. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1 т.41 от ПР на ЗДДС – магазин „Елементс“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Елементс 2016“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК]. При проверката е установено, че в търговския обект има въведено в експлоатация и работен режим фискално устройство модел „D. E. 01-KL“ с ИН на ФУ: DY372238 и ФП №36500658, регистрирано в НАП с рег.№3743761, от което бил изваден Z отчет за периода от 02.08.2017 г. до 12.02.2019г. Бил издаден фискален бон за контролна покупка и отпечатан дневен финансов X отчет №011158/12.02.19г, в който било отразено, че договорът за сервизно обслужване на фискалното устройство е изтекъл на 02.08.17г. Проверяващите направили справка в базата данни на Z отчети на ФУ/ИАСУТД в информационната система на НАП и установили, че фискалното устройство е без дистанционна връзка към НАП от 01.09.2017г. до 12.02.2019г.; констатациите били обективирани в протокол за извършена проверка №0405310/12.02.2019 г., в който било отразено, че не е установена разлика в касовата наличност и направения опис на паричните средства.

В последствие инспектор по приходите в ЦУ на НАП съставил срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение №F473219/07.02.2019г., подписан от упълномощен представител на дружеството. В законоустановения срок срещу акта не е депозирано възражение. На базата на така съставения акт на 14.08.2019 г., е издадено атакуваното наказателно постановление за нарушение на разпоредбите на чл.7, ал.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във връзка с чл.118, ал.2 от ЗДДС. Със същото на осн. чл. 185, ал.2 от ЗДДС на "Елементс 2016" ЕООД е

наложена имуществена санкция в размер на 3000лв. НП било връчено на 10.05.2021г. Във връзка с така описаната проверка срещу „Елементс 2016“ ООД било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500лв. за нарушение на чл. 16, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд е обосновал извод за незаконосъобразност на НП. За да отмени така издаденото наказателно постановление, въззивният съд е приел, след анализ на събраните по делото доказателства, че причината за липсата на дистанционна връзка между фискалното устройство, използвано от санкционираното лице с НАП е обективна, което изключва административно наказателната му отговорност. Въззивния съд е проявил процесуална активност и е събрал всички поискани от страните, допустими и относими към правния спор доказателства. След техния анализ е направил своите фактически констатации, а оттам и правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 2 от ЗДДС, фискалните устройства и интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност задължително имат техническа възможност за установяване на дистанционна връзка, чрез която да подават данни към Националната агенция за приходите. Техническите изисквания, редът и начинът за изграждането и осъществяването на дистанционната връзка се определят с наредбата по ал. 4, като се съгласуват с Българския институт по метрология.

Нормата на чл. 7, ал. 3 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства, която се твърди да е нарушена, предвижда, че не се допуска работа с ФУ/ИАСУТД от лицата по чл. 3, без изградена дистанционна връзка с НАП, освен в случаите, посочени в тази наредба. В приложение №1 към чл.8, ал.1, т.1 от същата, в т.Шб, т.1, б. „а“ се сочи, че дистанционната връзка между ФУ и НАП се осъществява чрез използване на преносна мрежа на мобилен оператор по изградена за целта на обслужване от него ФУ V. мрежа; лицето по чл.3 избира мобилния оператор, посредством когото ще му бъде предоставена услугата. Съгласно б. „б“ мобилният оператор по буква „а“ осигурява постоянна свързаност на своята V. мрежа със сървър на НАП посредством наземна оптична линия, респективно резервна алтернативна свързаност. Именно мобилният оператор е длъжен да предава на НАП ежедневно информация за IMSI и MSISDN и статус на data S. карти по електронен път. Правилно въззивният съд е приел, че за да се установи извършването на соченото в НП нарушение, следва да е установен статус на data S. карта на устройството, което не е сторено от контролните органи, като фактическо основание за подвеждане на нарушението по чл.7, ал.3 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. е, че е бил изтекъл срокът на договора на техническото обслужване на въведеното и работещото в обекта ФУ. От изтичането на този договор автоматично не следва прекъсване работа на СИМ картата, респективно липса на дистанционна връзка на устройството с НАП. Неизпълнение задължението за подновяване на договор за техническо обслужване е друго самостоятелно нарушение на наредбата по чл.16, ал.1, за което Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ЦУ на НАП вече е наложил на ответника по касация

предвидената за това имуществена санкция на дружеството с НП №457433-F473228/14.08.19г.

От събраните по делото доказателства се установява, че сервизът няма пряко задължение да осъществява дистанционната връзка, което се извършва от мобилен оператор, а да поддържа в техническа изправност устройството. Няма законодателна обвързаност на сервизния договор за абонаментно обслужване с дистанционната връзка на ФУ с НАП. Не е установено също при проверката ФУ да е било блокирало, както предвижда приложение №1, раздел I., т.1, б. „д“ към Наредбата. Правилно въззивният съд е посочил, че ако е липсвала изобщо връзка с НАП, след издаване на три поредни дневни финансови отчети, устройството е следвало да блокира, а при проверката ФУ не е блокирало, което е констатирано от органите по приходите. Касаторът е съставял редовно дневни финансови отчети видно от приложения отчет от фискалната памет за периода от 02.08.2017 г. до 11.02.2019 г. с общ оборот за периода в размер 341008,73лв. Редовно бил извършван дневен финансов отчет, т.нар. Z отчет със служебен бон, в този смисъл за работещия с ФУ служител при търговеца е било невъзможно да установи, че връзката с НАП е била прекъсната поради някаква причина. Дори в деня на проверката също е бил издаден такъв бон. Въпреки, че в него е отразено, че договорът за сервизно обслужване е изтекъл, това не води нито до автоматично прекъсване връзката с НАП, следователно не е извършено нарушение на чл.7, ал.3 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г.

Настоящият касационен състав приема, че за да е налице нарушение на чл.7, ал.3 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. е необходимо лицата по чл.3 от наредбата да нямат изградена дистанционна връзка с НАП, което се осъществява с еднократното действие с въвеждане в експлоатация и работен режим фискално устройство, регистрирано за обекта и фактическото осъществяване на дистанционна връзка към НАП посредством използване на преносна мрежа на мобилен оператор на регистрираното устройство от датата на започване на дейността на обекта /арг. чл.7, ал.1 от Наредбата вр. Приложение №1 към чл.8, ал.1, т.1, т.Шб, т.1, б."а" от Наредбата/.

Ето защо, правилно СРС е приел, че в случая дружеството не е осъществило състав на административното нарушение на чл. 7, ал. 3 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г, вр. с чл. 118, ал. 2 от ЗДДС.

Не са налице формални предпоставки за отмяна на НП №457432-F473219/14.08.2019г. като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на административнонаказателното производство и до нарушение на правото му на защита.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, ХХ-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2150 от 14.06.2022 г. постановено по НАХД №8365 / 2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.